

TILBAGE TIL NUTIDEN

en musikalsk tidsrejse

af

Brian Wind-Hansen

MEDVIRKENDE

REPORTER
STEMME 1
STEMME 2
STEMME 3
STEMME 4
STEMME 5
JULIE
ROBERT
DEN FORTABTE
LØBER
DRENG
PIGE
GADEDANSERE
JANNI
LINDA
TIDSREJSENDE 1
TIDSREJSENDE 2
VANDREREN
JOSEFINE
STINE
KANIN 1
KANIN 2
KANIN 3
BRIAN
TIDSREJSENDE 3
TIDSREJSENDE 4
KLASSELÆRER
BUSCHAUFFØR
EMMA
HENNING
JONATHAN
METTE
ANDERS
DE TIDSREJSENDE

INDHOLD

PROLOG	s.4
SCENE 1: MUSIK I MØRKET	s.5
SCENE 2: VÅGNER I NATTEN	s.12
SCENE 3: DEN FORTABTE	s.17
SCENE 4: DÅRLIG FORBINDELSE	s.18
SCENE 5: INTERSTELLART ORMEHUL	s.25
SCENE 6: TURBO	s.32
SCENE 7: GÅR GENNEM TIDEN	s.35
SCENE 8: DE VILDE KANINER	s.36
SCENE 9: FLUE-EFFEKTEN	s.47
SCENE 10: HØJT ELEKTRISK LADET ATOMMASSER	s.51
INTERMEDIUM	s.57
SCENE 11: FØR DU FORSVANDT	s.59
SCENE 12: UVENTET BESØG	s.60
SCENE 13: JONATHAN	s.65
SCENE 14: TIME-CROSSED LOVERS	s.67
SCENE 15: TOP HEMMELIG FREMTIDSTING	s.74
SCENE 16: TO VEJE BLIVER TIL ÉN	s.80
SCENE 17: MAGI I LUFTEN	s.87
SCENE 18: EFTER STORMEN	s.94
EPILOG	s.95

PROLOG

(NYHEDSINDSLAG: ordene "Breaking News" ruller hen over skærmen. En REPORTER kommer frem på skærmen. I baggrunden kan man se en tankstation.)

REPORTER

Jeg har netop talt med politiets talsmand, og jeg kan bekræfte, at en gruppe elever fra Skive Gymnasium, og bussen de befandt sig i, er sporløst forsvundet. Eleverne skulle på studietur til Berlin i dag, men de nåede aldrig ud af Skive, faktisk kom de ikke længere end til den tankstation, som I kan se bag mig.

(REPORTEREN peger bagud på tankstationen.)

REPORTER

Ifølge politiet havde buschaufføren og klasselæren forladt bussen for at tanke benzin, men da de kom ud fra tankstationen igen, var bussen og samtlige elever forsvundet. Ifølge flere vidner skulle der have været udbrudt en voldsom og pludselig lynstorm omkring samme tid, men om stormen kan have noget at gøre med de manglende elever, vides endnu ikke.

(REPORTEREN tager et billede frem af en bus.)

REPORTER

Hvis man skulle have hørt eller set noget til denne bus eller dens passagerer, så bedes man straks kontakte politiet. Jeg vil forsøge at få et interview med buschaufføren og klasselæreren, og jeg vil selvfølgelig holde jer orienterede om den nyeste udvikling i sagen.

SCENE 1: MUSIK I MØRKET

(Et mørkt rum. Man kan ikke se noget eller nogen. Pludselig lyder der et skrig i mørket.)

Hvem er det?!	STEMME 1
Slap af, det er bare mig.	STEMME 2
Hvem mig?	STEMME 1
Hvem tror du?	STEMME 2
Nå, det er bare dig.	STEMME 1
Hvor er vi?	STEMME 3
Jeg kan seriøst ikke se en fucking skid.	STEMME 4
Hvad er der sket?	STEMME 1
Jeg ved det ikke.	STEMME 2
Hvor fanden blev bussen af? Hvor er alle de andre? Hvad helvede sker der?	STEMME 4
Hvem er du?	STEMME 1
Hvem er du selv?	STEMME 4
Jeg spurgte først.	STEMME 1

STEMME 2

Sig mig, hvor mange er der herinde?

STEMME 4

Mig.

STEMME 3

Jeg er her også.

STEMME 1

Og mig.

STEMME 2

Så vi er fire?

STEMME 5

Øh ... undskyld, jeg er her også.

STEMME 2

Hvem sagde det?

STEMME 5

Mig.

STEMME 2

Hvem mig?

STEMME 1

Det var ikke mig.

STEMME 3

Heller ikke mig.

STEMME 5

Det var mig.

STEMME 2

Jeg er forvirret.

(Der lyder et højt skrig igen.)

STEMME 4

Hvad sker der?!

STEMME 1

Der var én der rørte ved mig!

Slap af, det var bare mig. STEMME 3

Jeg vil ud herfra. STEMME 1

Er der seriøst ikke nogen, der kan finde noget lys? STEMME 4

Hvordan vil du have, vi skal finde lys i total mørke? STEMME 2

Der må være en stikkontakt et sted. STEMME 3

Vi kan sgu da bare bruge vores mobiltelefoner. STEMME 4

Nå, ja. STEMME 3

Frem med mobilerne. STEMME 2

(De finder deres mobiltelefoner frem.)

Min er død. STEMME 1

Det er min også. STEMME 2

Det samme her. STEMME 3

Min er også død. STEMME 4

Jeg har ikke nogen mobil. STEMME 5

Har du ikke en mobil? STEMME 2

Nej. STEMME 5

Hvem helvede har ikke en mobil? STEMME 4

Mig. STEMME 5

Hvad skal vi gøre? STEMME 1

Hvad tror du selv, mongol? Vi må vel prøve at finde en vej ud. STEMME 4

Lad os holde hinanden i hånden og danne en kæde. STEMME 2

Hvorfor? STEMME 3

Hvis vi alle hænger sammen, så er der ikke nogen, der bliver efterladt. STEMME 2

Det gider jeg fandeme ikke. STEMME 4

Jeg synes, det er en god ide. En eller anden tag min hånd. STEMME 1

Jeg kan ikke finde den. STEMME 3

Den er lige her. STEMME 1

Hvor? STEMME 3

Her! STEMME 1

Nå, der. STEMME 3

Nej, det er min. STEMME 2

Der er ikke nogen, der får min hånd. STEMME 4

Hvis hånd er det her? STEMME 1

Det er så min. STEMME 3

Undskyld, men jeg kan altså ikke finde jer. STEMME 5

Følg vores stemmer. STEMME 2

Okay. STEMME 5

Vi er herover. STEMME 1

Den her vej. STEMME 3

Er det jer? STEMME 5

Det er mig. STEMME 1

Tak. STEMME 5

Er vi alle sammen i kæden nu? STEMME 2

Ikke alle sammen. STEMME 4

Du ville jo ikke være med. STEMME 1

Det sagde du selv.	STEMME 3
Det er da også åndssvagt.	STEMME 4
Det må du selv om.	STEMME 2
kan I andre også høre det?	STEMME 5
Høre hvad?	STEMME 1
Lyt!	STEMME 5
Det er musik.	STEMME 1
Hvor kommer det fra?	STEMME 3
Det kommer derfra.	STEMME 2
Hvorfra?	STEMME 3
Derfra.	STEMME 1
Jeg kender godt den sang. Den er åndssvagt gammel.	STEMME 4
Er den ikke fra 80'erne?	STEMME 2
Nej, den er fra 90'erne.	STEMME 4
Øh, jeg tror, jeg har fundet noget.	STEMME 5

Den er helt sikkert fra 80'erne. STEMME 2

90'erne! STEMME 4

Hallo? STEMME 5

Du ved ikke noget om musik. STEMME 2

Jeg ved sgu da ti gange mere end jer alle sammen til sammen! STEMME 4

HOLD KÆFT! STEMME 5

Slap dog af, spade. STEMME 4

Jeg har fundet en dør. STEMME 5

Seriøst? STEMME 1

Seriøst! STEMME 5

Så åben den dog! STEMME 4

(En dør bliver åbnet i mørket. Lys og musik strømmer ind i rummet. De firer står hånd i hånd og danner en kæde, mens den femte står alene. De stirrer alle ind i rummet, hvor lyset og musikken kommer fra.

Hvad er det? STEMME 3

Jeg ved det ikke. STEMME 2

Det ligner en teatersal. STEMME 1

SCENE 2: VÅGNER I NATTEN

(JULIES værelse. På væggene hænger der Star Wars plakater. JULIE ligger i sin seng. Hun prøver at sove, at ligge på siden, på maven, på ryggen, men intet virker. Hun vender og drejer sig, sukker og sætter sig til sidst op i sengen. Hun stiger ud af sengen. Hun har Star Wars pyjamas på. Hun går hen til en plakat med Luke Skywalker.)

JULIE

Hvor er du, Luke?

SANG: VÅGNER I NATTEN

Dodo & the Dodo's (redigeret version)

Ligger du alene nu
det håber jeg du gør
drømmer et par drømme
jeg ka li'.
Du sidder på min sengekant
du sidder i min krop
mærker at du banker
banker i mit blod
mon du har det lissom mig?

Vågner i natten
vågner af en drøm
jeg savner dig at snakke med
dig at holde om
for det har regnet på mit vindu'
dryppet på min kind
uh, jeg ville gøre alt
alt for dig
om og om igen.

Hold mig til regnen holder op
du ved det bedste her i verden
sker med dig
og kun dig.

Vågner i natten ...(omkvæd)

(JULIE kaster sig på sengen med et suk.)

JULIE
Hvor er min Skywalker...

(Der lyder en drengestemme.)

ROBERT
Hallo?!

(JULIE sætter sig forskrækket op i sengen og spærrer øjnene op.)

JULIE
Hallo?

(Pause.)

ROBERT
Hallo?!

JULIE
Øh... hallo?

(Pause.)

ROBERT
Hvem er det?

JULIE
Julie. Hvem er du?

ROBERT
Jeg hedder Robert.

(JULIE kigger forvirret rundt i rummet, men hun kan ikke se nogen.)

JULIE
Er du et spøgelse?

ROBERT
Det tror jeg ikke.

JULIE
Men ... hvor er du?

(ROBERT stikker hovedet ud fra under JULIES seng.)

ROBERT

Hej.

(JULIE skriger og løber hen i den anden ende af værelset, hvor hun samler sit Star Wars lyssværd op og stiller sig klar til at forsvare sig selv.)

JULIE

Hvad laver du under min seng?!

(ROBERT kravler ud.)

ROBERT

Det er et godt spørgsmål.

JULIE

Du må ikke voldtage mig!

ROBERT

Jeg vil ikke voldtage dig.

JULIE

Jeg skriger, hvis du prøver på noget! Mine forældre sover lige nedenunder.

ROBERT

Undskyld, jeg ved slet ikke ... undskyld, hvor er jeg?

JULIE

På mit værelse, selvfølgelig. Er du psykopat?

ROBERT

Jeg er pænt normal.

JULIE

Normale mennesker sniger sig ikke ind under folks senge midt om natten.

ROBERT

Men jeg har ikke sneget mig ind under din seng. Jeg sad i en bus, og vi holdt vi på en parkeringsplads, og så begyndte det at lyne og tordne, og så ...

JULIE

Ja?

ROBERT

Så lettede bussen fra vejen, og alle skreg, og tingene fløj rundt over det hele, og bussen snurrede rundt og rundt, og så lød der et brag og ... så kan jeg ikke huske mere.

JULIE

En flyvende bus? Undskyld, men det lyder altså temmelig psykopatagtigt.

ROBERT

Jeg kan godt høre, det lyder lidt sindssygt.

JULIE

Så du er psykopat?

ROBERT

Nej, nej, for en psykopat ville jo ikke vide, han selv var psykopat. Han ville tro, han var normal. Og siden jeg indrømmer, jeg lyder som en psykopat, så kan jeg vel ikke være psykopat, og så må jeg være normal.

JULIE

Du forvirrer mig.

ROBERT

Jeg er altså ikke sindssyg. Jeg fik faktisk tolv i min sidste matematikprøve.

JULIE

Tolv? Man kan da ikke få tolv.

ROBERT

Det er da den højeste karakter.

JULIE

Du er sindssyg!

ROBERT

Nej!

JULIE

Jeg tæller til tre og så skriger jeg, hvis du ikke er gået!

ROBERT

Vent! Jeg lover, jeg er ikke sindssyg! Jeg er bare vildt forvirret, for jeg ved virkelig ikke, hvordan jeg er havnet her. Jeg sværger! Jeg sværger på min mors grav!

JULIE

Er din mor død?

ROBERT

Nej, men stadigvæk.

(JULIE ser ROBERT an.)

JULIE

Mm... du virker nu temmelig harmløs.

ROBERT

Det er jeg også. Jeg har højst dræbt nogle fluer engang imellem.

(ROBERT vakler og tager sig til hovedet.)

JULIE

Er der noget galt?

ROBERT

Må jeg sætte mig ned lidt? Jeg er svimmel.

JULIE

Du kan sætte dig på sengen. Men kun et øjeblik.

ROBERT

Tak.

(JULIE sænker sit lyssværd, og ROBERT sætter sig ned på sengen.)

ROBERT

Du er godt nok glad for Star Wars. De tre første var også fede nok, men de sidste tre var lidt af en skuffelse.

JULIE

Hvad snakker du om?

ROBERT

Star Wars selvfølgelig. "may the force be with you!". "Luke, I am your –

(ROBERT går pludselig i stå, himler med øjnene og besvimer.)

JULIE

Er du ok, dreng? Robert?

(JULIE prikker til ROBERT med sit lyssværd, men han reagerer ikke.)

SCENE 3: DEN FORTABTE

(I en gyde. Dag. Der ligger en stor bunke med løst affald og affaldsposer.

Pludselige begynder affaldet at bevæge sig.

DEN FORTABTE kommer op mellem affaldet.

DEN FORTABTE sætter sig op, med en bananskræl oven på hovedet.

DEN FORTABTE kigger forvirret rundt på sine omgivelser.

DEN FORTABTE rejser sig op, børster skidt af sig og smider bananskrællen væk.

DEN FORTABTE går ud af gyden, ud til en gade og stopper op.

En LØBER kommer løbende.

LØBEREN er iklædt et skrigende lyserødt joggingsæt, og har i den ene hånd, en gul walkman som er forbundet med et par store høretelefoner, der er presset ned over et gigantisk krøllet hår.

LØBEREN løber forbi DEN FORTABTE, der forsætter sin vandring hen ad gaden.

En PIGE og en DRENG kommer gående hen ad fortovet, med retning mod DEN FORTABTE, der stopper op.

DRENGEN har en hvid jakke på, med enorme skulderpuder og opsmøget ærmer. Under jakken har han en prangende gul skjorte og på benene har han stonewashed jeans, som er proppet ned i hvide tennissokker. PIGEN er iklædt en lyseblå overall uden på en lyserød sweater, og hun har et kæmpe enormt gult bælte om livet. PIGENS hår er stort og står lige op i luften, mens DRENGENS hår er langt og stritter ud i nakken.

PIGEN og DRENGEN går forbi, hvisker til hinanden, griner og kigger mærkeligt på DEN FORTABTE.

DEN FORTABTE går videre hen ad gaden, stadig lige forvirret og lige fortabt.

DEN FORTABTE kommer til et sted, hvor en gruppe optrædende GADEDANSERE er i fuld gang med at danse electric boogie til musik der spiller på en ghettoblaster.

GADEDANSERNE danser rundt om DEN FORTABTE, der forvirrede vakler fra side til side og drejer rundt om sig selv.

Det lykkes DEN FORTABTE at komme væk fra GADEDANSERNE, og DEN FORTABTE sætter i løb.

DEN FORTABTE løber gennem gaderne, hurtigere, hurtigere og hurtigere, løber, løber og løber.

DEN FORTABTE kan ikke løbe mere og stopper op.

DEN FORTABTE gisper efter vejret, kigger skræmt rundt på sine omgivelser, river sig i håret, drejer rundt om sig selv.

Pludselig lyder der kimende kirkeklokker i det fjerne, hvilket får DEN FORTABTE til at stoppe op.

DEN FORTABTE løber efter lyden af kirkeklokkerne.

SCENE 4: DÅRLIG FORBINDELSE

(Skives hvide kirke. JANNI og LINDA står foran kirkealteret.)

LINDA
Hvad er det for en kirke?

JANNI
Kan du ikke kende den?

LINDA
Nej.

JANNI
Det er Skive kirke.

LINDA
Den røde?

JANNI
Nej, den hvide. Det er da her vi blev konfirmeret.

LINDA
Jeg blev faktisk *nonfirmeret*.

JANNI
Selvfølgelig gjorde du det.

LINDA
Hvad skal det betyde?

JANNI
Ikke noget. Jeg er straks tilbage.

LINDA
Hvad skal du?! Hvorfor går du?!

JANNI
Slap af, jeg skal bare kigge udenfor.

(JANNI går ud. LINDA finder sin mobiltelefon frem. Hun leder efter signal, men uden held. Hun kravler helt op på kirkealteret, står på tæer og støtter sig til korset for at finde signal.)

LINDA

Kom nu! Kom nu!

(JANNI kommer tilbage.)

JANNI

Dørene er låst udefra, så vi er spærret inde. Hvad fanden laver du deroppe?

LINDA

Leder efter signal.

JANNI

Du kan sgu da ikke stå oven på det hellige alter!

(LINDA kravler ned.)

LINDA

Men der er ikke noget signal.

JANNI

Er der heller ikke noget wifi?

LINDA

Der er ingen streger af noget som helst.

(JANNI finder sin egen mobil frem.)

JANNI

Det er heller ikke noget på min.

LINDA

Jeg forstår ikke, hvordan det kan lade sig gøre. Jeg sad ved siden af Anders i bussen.

JANNI

Jeg sad ved siden af Robert. Han ævlede løs om fodbold.

LINDA

Jeg kan kun huske et brag og et ...

JANNI

Skarpt lys.

LINDA

Du tror vel ikke, vi er ...?

JANNI

Er hvad?

LINDA

Du ved ...?

JANNI

Ved hvad?

LINDA

Døde?

JANNI

Døde?

LINDA

Ja, døde?

JANNI

Jeg føler mig ikke særlig død.

LINDA

Jeg har engang læst på Wikipedia, at mange, der har oplevet nærdødsoplevelser, har set et skarpt lys.

JANNI

Det kan godt være, men jeg tror altså ikke, man ender i Skive Kirke, når man dør.

LINDA

Det ved du da ikke noget om.

JANNI

Skulle det her være himlen? Der er jo ikke engang wifi.

LINDA

Måske er det helvede? Måske skal vi være fanget her til evig tid, og vi skal sulte og tørste til evig tid, og det eneste vi har, er hinanden og et koldt og uhyggeligt kirkerum.

JANNI

Det lyder lidt som et helvede.

(LINDA falder på knæ og beder op til korset.)

LINDA

Kære ... øh ... almægtige Gud i himlen. Hellig dit rige og ... øh ... alt hvad der er. Jeg er ked af, jeg ikke blev konfirmeret, men der var så mange der blev nonfirmeret, og jeg

tænkte ikke, det gjorde nogen forskel. Jeg mener, jeg var jo kun 13 år, hvordan skulle jeg kunne vide noget om noget som helst. Men hvis du kan høre mig, vil du så ikke nok tilgive mig. Jeg skal nok tro på dig fremover og bede aftenbøn og alt sådan noget. Du må bare ikke efterlade mig her. Hvis du kan høre mig, vil du så ikke give et tegn?

(LINDA afventer et tegn, men der sker ingenting.)

JANNI

Måske er forbindelsen bare for dårlig.

LINDA

Det er ikke morsomt.

JANNI

Tag dig nu sammen.

LINDA

Det kan du sagtens sige. Du er konfirmeret.

JANNI

Det var da fordi min storesøster blev konfirmeret. Jeg tror ikke på Gud. Jeg tror heller ikke på et liv efter døden. Når man dør, så dør man bare. Så går ens krop i stå, lidt ligesom en mobiltelefon, der er brudt sammen. Så begynder kroppen at rådne, og efter vildt mange år, er man helt væk, så er der ikke noget som helst tilbage af én.

LINDA

Det synes jeg ikke, er nogen særlig rar tanke.

JANNI

Så lad vær med at tænke den.

(LINDA ryster hovedet, som for at ryste tankerne ud.)

LINDA

Hvad gør vi så nu?

JANNI

Jeg prøver at lede efter signal.

LINDA

Vent!

JANNI

Hvad nu?!

LINDA

Vil du ikke sidde lidt sammen med mig?

(JANNI griner.)

JANNI

Du er sådan en tøs!

(JANNI går ud. LINDA kigger op på korset. LINDA synger. Under sangen kommer JANNI tilbage, og uden LINDA opdager det, sniger JANNI sig om bag ved kirkealteret.)

SANG: JEG VED DET GODT

Rugsted & Kreutzfeldt *(redigeret version)*

Jeg ber' om mer' end jeg kan få,
Langt mer' end jeg kan nå.
mørket samles i mit sind
og jeg famler som en blind.
og nu er jeg ked af hvad jeg gav,
ked af al' de ting jeg sagde
jeg mente det, jo ikke nær så slemt
men hvad gør jeg nu, bare det hele var glemt

Jeg ved det godt, men det for sent nu
Jeg ved det godt, men det for sent nu
Jeg ved det egentlig godt, men det for sent nu

Men når jeg falder lidt til ro,
ser du, jeg stadig kan tro
dine kræfter rækker langt,
skønt jeg gør dig livet trangt
for jeg er stadig fuld af fejl dem der gør mig stejl
jeg mente det, jo ikke nær så slemt
men hvad gør jeg nu, bare det hele var glemt

Jeg ved det godt, men det for sent nu
Jeg ved det godt, men det for sent nu
Jeg ved det egentlig godt, men det for sent nu

Jeg ved det godt, men det for sent nu
Jeg ved det godt, men det for sent nu
Jeg ved det egentlig godt, men det for sent nu

(LINDA falder ned på knæ.)

LINDA

Kære almægtige Gud. Hvis du lader mig komme væk herfra, så skal jeg aldrig skuffe dig igen. Hvis du kan høre mig, vil du så ikke nok give mig et tegn? Bare et lille et?

(JANNI holder sig skjult bag kirkealteret og gør sin stemme dyb.)

JANNI

LINDA?!

LINDA

Janni? Er det dig?

JANNI

HVOR VOVER DU AT KALDE MIG JANNI!

LINDA

Undskyld! Jeg troede /

JANNI

/ JEG HAR HØRT DIN BØN, LINDA! MEN JEG KAN KUN HJÆLPE DIG, HVIS DU BEVISER DIN TROSKAB!

LINDA

Jeg vil gøre alt, hvad du mig beder om!

JANNI

DU SKAL DANSE OG SIGE SOM EN KYLLING!

LINDA

Øh ... hvad?

JANNI

DANS OG SIG SOM EN KYLLING!

LINDA

Er det ikke lidt mærkeligt?

JANNI

TVIVLER DU PÅ MINE ORD?!

LINDA

Selvfølgelig ikke, men er der ikke andre måder, jeg kan bevise min tro på?

JANNI

GØR SOM JEG SIGER!

LINDA

Men hvorfor som en kylling?

JANNI

GØR SOM JEG SIGER, ELLER BRÆND FOR EVIG I HELVEDES PINEFULDE FLAMMEHAV!

LINDA

Okay, okay, jeg skal nok!

(LINDA danser og siger som en kylling.)

JANNI

DANS! DANS! DANS!

LINDA

Gør jeg det rigtigt?!

(JANNI kommer grinende frem fra sit skjul. LINDA stopper med at danse.)

JANNI

Du gør det perfekt!

LINDA

Jeg hader dig.

JANNI

Når du er færdig med at lege kylling, så kom med ud bag ved.

LINDA

Hvorfor?

JANNI

Jeg tror, jeg har fundet en knap, der kan få kirkeklokkerne til at ringe. Det burde da trække nogle folk herhen.

(LINDA kigger op på korset.)

LINDA

Du kunne godt have advaret mig.

(LINDA går ud.)

SCENE 5: INTERSTELLART ORMEHUL

(JULIES værelse. ROBERT ligger bevidstløs oven på sengen. JULIE sidder på gulvet og leder en bunke tegneserier igennem. Hun har ikke længere pyjamas på. Kirkeklokker kimer i det fjerne. JULIE kigger op, og kirkeklokkerne vækker ROBERT, der langsomt kommer til bevidsthed. Kirkeklokkerne stopper med at ringe.)

JULIE

Det var et mærkeligt tidspunkt at ringe med klokkerne på. Det plejer de ikke.

ROBERT

Så det var ikke en drøm.

JULIE

Det skulle man tro, men nej, det var det ikke.

(JULIE fortsætter med at lede sine tegneserier igennem.)

ROBERT

Har jeg været væk længe?

JULIE

Næsten et halvt døgn, men bare rolig, jeg har ikke fortalt nogen om dig. Min forældre ved heller ikke, du er her.

ROBERT

Du må undskylde, jeg besvimeede. Jeg tror, min hjerne kogte over.

JULIE

Det gør ikke noget.

ROBERT

Hvad laver du?

JULIE

Jeg leder.

ROBERT

Efter hvad?

(JULIE holder triumferende en tegneserie op i luften.)

JULIE

Der var den! Spiderman og De Syv Dæmondimensioner!

ROBERT

Øh... okay.

JULIE

Jeg har en teori om, hvad der kan være sket. Det med din flyvende bus, og alt det der.

ROBERT

Så du tror ikke, jeg er sindssyg?

JULIE

Jeg har tænkt over det, og jeg tror, du er normal. De sindssyge i tegneserierne er altid grimme eller vildt behårede, og du er ikke grim, og du ser heller ikke særlig behåret ud.

ROBERT

Tak. Du er heller ikke grim, eller ... øh... behåret.

JULIE

Tak.

(JULIE og ROBERT bliver begge lidt forlegne.)

ROBERT

Hvad er din teori så?

JULIE

Det lyder måske lidt ... du ved... men jeg tror, du kan være ligesom Spiderman i Spiderman og De Syv Dæmondimensioner. Kender du den?

ROBERT

Nej, det gør jeg godt nok ikke.

JULIE

Spiderman rejser ved et uheld gennem et interstellart ormehul og ender i en anden dimension. I en slags parallelverden.

ROBERT

Er du så ligesom en af de der dæmoner i de syv dæmondimensioner?

(ROBERT griner, men det gør JULIE ikke.)

JULIE

Selvfølgelig er jeg ikke det. De syv dæmoner er formløse stjernestøvsvæsner lavet af korrupte subatomer og ondskabsinficeret neutroner.

ROBERT

Selvfølgelig. Det kan jeg godt se.

JULIE

Fortæl mig om der, hvor du kommer fra. Hvordan ser der ud? Hvad er det for et sted?

ROBERT

Det er vel lidt ligesom her. Du ved, ting og mennesker.

JULIE

Kan du ikke prøve at være lidt mere konkret?

ROBERT

Der er biler, dyr, mennesker, alle mulige almindelige ting. Det er svært at forklare.

JULIE

Går alle ligeså mærkelig klædt som dig?

ROBERT

Det ved jeg ikke. Det er på mode, så mange gør vel.

JULIE

Det er i hvert fald ikke på mode i den her dimension.

ROBERT

Så ved vi da, hvilken dimension, der har bedst smag.

(ROBERT griner, men JULIE griner ikke.)

JULIE

Hvor mange sole og måner er der?

ROBERT

En af hver.

JULIE

Øv. Det er bare ligesom her.

ROBERT

Julie, jeg kunne vel ikke låne en mobiltelefon?

JULIE

En mobiltelefon?

ROBERT

Sådan en lille én med skærm og tastatur, som man kan ringe og skrive fra. Alle har en mobiltelefon i min dimension.

JULIE

Her er mobiltelefoner herre dyre og kæmpe store. Men vi har en almindelig telefon nede i stuen. Sådan en én med rør og store taster.

ROBERT

Må jeg låne den?

JULIE

Det må du vel.

(ROBERT går mod døren, men JULIE stiller sig ind foran og blokerer vejen.)

ROBERT

Hvad nu?

JULIE

Du er ikke et rumvæsen, vel? Ligesom en af de der fra Body Snatchers, som overtager menneskekroppe og bruger dem til at overtage jorden?

ROBERT

Du er ret nørdet af en pige at være, det ved du godt, ikke?

JULIE

Og hvad så? Er der noget galt i det?

ROBERT

Slet ikke.

JULIE

Er du det så?

ROBERT

Er hvad?

JULIE

En Body Snatcher?!

ROBERT

Jeg er en helt almindelig dreng, der går i 1.g på gymnasiet.

JULIE

Hvad for et gymnasium?

ROBERT
Skive gymnasium.

JULIE
Det gør jeg også.

ROBERT og JULIE
1.c!

(ROBERT og JULIE kigger på hinanden.)

ROBERT
Hvordan kan vi gå i samme klasse, når vi ikke går i samme klasse?

JULIE
Vent lige lidt.

ROBERT
Hvad er der?

JULIE
Hvilket år er det?

ROBERT
2013, selvfølgelig.

JULIE
Holy Mother Skywalker! Nu ved jeg, hvor du kommer fra.

ROBERT
Jeg kommer fra Skive.

JULIE
Nej, du kommer fra fremtiden.

ROBERT
Fremtiden?

JULIE
Det her er ikke år 2013, det er år 1989.

ROBERT
Du joker.

JULIE

Det er rigtigt! Se selv på datoen!

(JULIE tager en tegneserie op og viser datoen på bladet til ROBERT.)

ROBERT

Det kan ligeså godt være et gammelt blad.

JULIE

Jeg købte det i går. Duft til det.

ROBERT

Hvad skulle det hjælpe?

JULIE

Nye blade har en helt speciel duft. Det ved alle da.

(ROBERT dufter til tegneseriebladet.)

ROBERT

Fuck.

JULIE

Hvor er det sindssygt!

(ROBERT sætter sig ned på sengen.)

ROBERT

1989.

JULIE

Du skal fortælle mig alt! Kan vi flyve? Har vi kureret kræft? Er der en vildt berømt tegneserieforfatter, der hedder Julie Hansen?

ROBERT

Hvad skal jeg dog gøre?

JULIE

Undskyld, jeg lod mig vidst rive med. Jeg skal nok hjælpe dig, fremtidsdreng Robert fra år 2013.

ROBERT

Vil du det?

JULIE

Måske er det skæbnen, at du skulle ende under min seng. Nu er det i hvert fald mit ansvar at passe på dig, og rigtige helte løber ikke fra deres ansvar.

ROBERT

Ligesom Spiderman?

JULIE

Præcis ligesom Spiderman.

ROBERT

Det er jeg glad for.

JULIE

Du sagde, du var i en bus, og sammen med en masse andre?

ROBERT

Det er rigtigt.

JULIE

Så synes jeg, vi skal gå ud i byen og lede efter dem og bussen.

ROBERT

Det er nok en god ide.

JULIE

Mens vi er derude, er det nok bedst du ikke taler med nogen. Det er ikke til at sige, hvilke konsekvenser det kan have.

ROBERT

Jeg skal nok være diskret.

JULIE

Kom så, vi har ingen tid at spille!

(JULIE og ROBERT skynder sig ud af værelset.)

SCENE 6: TURBO

(Skive Rådhusplads. TIDSREJSENDE 1 og 2 kigger på den samme avis, Skive Folkeblad. De lader avisen falde på jorden og stirrer på hinanden.)

TIDSREJSENDE 1 og TIDSREJSENDE 2

1989!

TIDSREJSENDE 1

Det kan ikke være seriøst! Det er for crazy! Det er for langt ude!

TIDSREJSENDE 2

Det er da for awesome!

TIDSREJSENDE 1

Det er da overhovedet ikke awesome! Vi står på Skive Rådhusplads i 1989, og vi skulle slet ikke være født endnu. Se hvor mærkelige folk ser ud!

TIDSREJSENDE 2

Tag det nu roligt.

TIDSREJSENDE 1

Jeg vil hjem.

(TIDSREJSENDE 1 presser øjnene sammen, trykker en pegefinger mod hver tinding og koncentrerer sig intenst.)

TIDSREJSENDE 2

Hvad laver du?

TIDSREJSENDE 1

Hvis jeg koncentrerer mig nok, så kan det være, vi kan komme tilbage til nutiden. Altså vores nutid.

TIDSREJSENDE 2

Du ligner én, der er ved at ligge en dej.

TIDSREJSENDE 1

Ti stille!

TIDSREJSENDE 2

Du skulle slet ikke bekymre dig så meget. Nu er det her vores nutid, og ved du hvad, det er måske slet ikke dårligt.

TIDSREJSENDE 1

Du syg i hovedet.

TIDSREJSENDE 2

Tænk over det. Vi kommer fra fremtiden. Vi ved tonsvis af ting, som ingen andre ved.

TIDSREJSENDE 1

Og hvad så?

TIDSREJSENDE 2

Tænk på alt det vi kan gøre i den her tid med vores viden. Mulighederne er uendelige!

TIDSREJSENDE 1

Hvad for nogen ting?

TIDSREJSENDE 2

Punkt 1: Opfind Facebook.

TIDSREJSENDE 1

Du kan sgu da ikke opfinde Facebook.

TIDSREJSENDE 2

Vi er i 1989. Der er ingen andre, der har opfundet det endnu.

TIDSREJSENDE 1

Det er selvfølgelig rigtigt.

TIDSREJSENDE 2

Punkt 2: lav Gangnam Style.

TIDSREJSENDE 1

Jeg hader den sang.

TIDSREJSENDE 2

Men alle kender den, og den er vildt populær. Punkt 3: Opfind Google! Jeg kan blive ved.

TIDSREJSENDE 1

Du vil bare være berømt.

TIDSREJSENDE 2

Selvfølgelig vil jeg være berømt. Vil du ikke det?

TIDSREJSENDE 1

Ikke specielt.

TIDSREJSENDE 2

Hvad vil du så?

TIDSREJSENDE 1

Jeg vil hjem. Til min mor, far og lille vuf. Jeg savner lille vuf.

TIDSREJSENDE 2

Du kan altid få en ny hund i den her nutid, og hvad skal vi bruge forældre til. Vi er gamle nok til at passe på os selv.

TIDSREJSENDE 1

Det ville ikke være den rigtige lille vuf, og jeg vil faktisk gerne have mine forældre. Jeg forstår ikke, hvordan du bare kan være ligeglad med det hele.

(TIDSREJSENDE 2 synger.)

SANG: TURBO

TV-2 (redigeret version)

Jeg ved jo ikke hvordan
jeg havde forestillet mig
sådan et liv skulle være
helt fantastisk tror jeg nok
og kun lidt besværligt

Men ligemeget hva jeg sir:
Der er ingen tid at spille, det er nu det sker
i fuld fart hen over hovedet på os

Og her står vi så
med 80-ernes turbo blik
hver med vores ensomhed
rettet ind mod fjerne mål
langt forbi hinanden

For ligemeget hva jeg sir:
Der er ingen tid at spille, det er nu det sker
i fuld fart hen over hovedet på os

(I løbet af sangen, er TIDSREJSENDE 1 gået væk, og TIDSREJSENDE 2 står helt alene tilbage.)

TIDSREJSENDE 2

Hvor blev du af? Hallo?

SCENE 7: GÅR GENNEM TIDEN

(En avis, Skive Folkeblad, bliver båret af vinden og blæser forbi VANDREREN, der går gennem gaderne, kigger forundret på sine omgivelser og synger.)

SANG: GÅR GENNEM TIDEN

Rugsted & Kreutzfeldt *(redigeret version)*

Går i egne tanker
Og ser ikke hva' der sker
Jeg bli'r ført med strømmen ud
Og pluds'lig er jeg her
Hvor jeg har været før

Går i den gamle gade
Hvor solen er uvirk'lig nær
Hvor brosten ka' se glade ud
Som var jeg ventet her
Hvor jeg har været før

Der er en duft af haverne
Og skygger fra de store træ'r
Der er minder i de gamle huse
Hvor andre nu bor

Går gennem tiden - går gennem regnen
Ser mig til siden
Hvor alting står stille som - et spejl
Går gennem tiden - går gennem solen
Ser mig til siden -
Og alting er som første gang – igen

Der er en duft af haverne
Og skygger fra de store træ'r
Der er minder i de gamle huse
Hvor andre nu bor
Hvor andre nu bor
Hvor andre nu bor

(VANDREREN sætter sig ned med et suk, trækker benene op under sig og krummer sig sammen. Pludselig falder noget ned fra himlen, oven i hovedet på VANDREREN. VANDREREN samler det op, det er en halvspist gulerod. VANDREREN ser op mod himlen.)

SCENE 8: DE VILDE KANINER

(Inde i en næsten tom lejlighed. Der står kun en gammel sofa. JOSEFINE kigger ud af vinduet, mens STINE sidder på den gamle sofa.)

STINE

Josefine?

JOSEFINE

Det er sjovt. Byen ligner sig selv, men alligevel ser den helt anderledes ud. Det nye bibliotek skulle ligge lige derovre.

STINE

Josefine?

JOSEFINE

Det er mærkeligt, at en by kan ændre sig så lidt over 14 år.

STINE

Josefine!

JOSEFINE

Hvad?

STINE

Gå væk fra vinduet, før nogen ser dig.

JOSEFINE

Vi kan altså ikke blive ved med at gemme os herinde. Her lugter også af gammel røv.

STINE

Hvorfor ikke? Her er ikke andet end den her gamle sofa, så her bor nok ikke nogen.

JOSEFINE

Vil du bo her resten af dit liv?

STINE

Ja! Bare os to.

JOSEFINE

Du er bange.

STINE

Jeg er ikke bange.

Du ser ellers bange ud. JOSEFINE

Det er jeg ikke. STINE

Bangebuks. JOSEFINE

Ti stille. STINE

Bange, bange, bangebuks. JOSEFINE

Ti stille! STINE

Pas på du ikke tisser i bukserne. JOSEFINE

Hvor er du barnlig. STINE

Du kan selv være barnlig. JOSEFINE

Jeg er ældre end dig. STINE

Ældre med 14 sekunder! JOSEFINE

14 sekunder ældre er også 14 sekunder ældre end 0 sekunder ældre. STINE

Hvor er du irriterende. JOSEFINE

Det kan du selv være, Lillesøster! STINE

Hold op med at kalde mig det! Vi er tvillinger! Vi er lige gamle! JOSEFINE

Jeg er ældst!

STINE

Idiot!

JOSEFINE

(Pause.)

Undskyld.

STINE

Ja, ja.

JOSEFINE

Kommer du ikke hen i sofaen og sidder sammen med mig?

STINE

Hvorfor?

JOSEFINE

Fordi.

STINE

Okay.

JOSEFINE

(JOSEFINE sætter sig hen til STINE, og de sætter sig tæt op ad hinanden.)

Jeg er glad for, du er her.

STINE

I lige måde, søs.

JOSEFINE

Vi skal nok klare den, tror du ikke?

STINE

Bare vi holder sammen, så går det nok.

JOSEFINE

(Pludselig hører STINE og JOSEFINE nogle stemmer.)

Kan du høre det?

STINE

Der kommer nogen. JOSEFINE

Hvad skal vi gøre? STINE

Vi gemmer os. JOSEFINE

Hvor? STINE

Bag sofaen. Kom! JOSEFINE

(JOSEFINE og STINE gemmer sig bag sofaen. DE VILDE KANINER kommer ind i lejligheden. Tre af KANINERNE har læderveste på, hvorpå der står skrevet: DE VILDE KANINER. Den fjerde, BRIAN, har ingen lædervest på.)

Velkommen til De Vilde Kaniners kongerige. KANIN 1

Hvad siger du så? KANIN 2

Er det ikke et blæret sted? KANIN 3

Det er ret blæret, men her lugter lidt af prut. BRIAN

Det gør der nogle gange. KANIN 2

Det er en del af charmen. KANIN 3

Jeg åbner vinduet. KANIN 1

(KANIN 1 åbner vinduet.)

Vi har selv bz'et lejligheden. KANIN 2

Er det rigtigt?

BRIAN

Selvfølgelig.

KANIN 3

KANIN 1 (*råber ud af vinduet.*)
Ned med den fascistiske ejendomsret!

KANIN 2 og 3
Fuck fascismen!

KANIN 1 (*råber ud af vinduet.*)
Hvis I prøver at smide os væk, så bider vi!

KANIN 2 og 3
HAPS! HAPS!

KANIN 1 (*råber ud af vinduet.*)
For vi er De Vilde Kaniner!

Er jeg også en vild kanin nu?

BRIAN

Du skal først indvies.

KANIN 1

Alle kaniner skal indvies.

KANIN 2

Sådan er reglerne.

KANIN 3

Jeg er klar. Indvi mig.

BRIAN

Kaniner, indtag jeres positioner!

KANIN 1

Hvad skal jeg gøre?

BRIAN

Sæt dig på knæ.

KANIN 2

(BRIAN sætter sig ned på knæ foran de tre andre, der stiller sig på lang række med KANIN 1 i midten. Under det næste messer KANIN 2 og 3 i kor, mens KANIN 1 udfører indvielsen.)

KANIN 1

Jeg tilspørger dig, Brian. Foragter og forkaster du det overfladiske kapitalistiske samfund, hvor alt kun handler om penge og magt?

BRIAN

Det gør jeg.

KANIN 1

Forsager du alle de hjernevaskede modezombier, som alle går i det samme tøj, og som mener og siger det samme?

BRIAN

Ja.

KANIN 1

Vil du love ikke at tolerere intolerante mennesker?

BRIAN

Det lover jeg.

KANIN 1

Tror du på punken, og alt hvad den står for?

BRIAN

Ja.

KANIN 1

Godt. Så erklærer jeg dig, Brian, for en Vild Kanin. Spis nu denne symbolske gulerod.

(KANIN 1 tager en gulerod frem og rækker den til BRIAN.)

BRIAN

Jeg kan faktisk ikke lide gulerødder.

KANIN 1

Spis den!

BRIAN

Gør det noget, hvis jeg kun tager en enkelt bid?

KANIN 1

Okay, du kan nøjes med at tage *to* bidder af den symbolske gulerod, men du må ikke spytte det ud igen, og resten af guleroden skal du kaste ud af vinduet.

BRIAN

Hvorfor ud af vinduet?

KANIN 1

Det ... det er boheme! Det symboliserer frigørelsen af din vilde kaninsjæl!

BRIAN

Nå ja, selvfølgelig. Boheme.

(BRIAN tager to bidder af guleroden og kaster resten ud af vinduet.)

KANIN 1, 2 og 3

Tillykke!

(KANINERNE jubler og de begynder alle at synge og danse.)

SANG: DE VILDE KANINER

Gnags

Vi blev født i hatten
Vi kender alle jeres tricks
Men vi blev født om natten
I regner os for nul og nix

Vi er de vilde kaniner med meget lange ører
Alt hvad i visker og siger kan vi hører
Har du fred i den ene hånd og krig i den anden
Og kalder de dig gud, hvisker vi at du er fanden
Vi er de vilde kaniner
Vi undergraver grænserne og parrer os
Graver grøfter mellem øst og vest
Og vi forbinder søerne
Nord og syd og dig og mig
Og munden op til ørerne

De vilde kaniner
Vilde kaniner...

I kan gemme jer bag jerntæpper
I kan lægge miner
Selv det hvide hus blev malet gråt
Af vilde kaniner

Vi er de vilde kaniner...

Hva´så med de røde øjne?
Kan jeg hører nogen spørge
Jo for min mor var indianer
Forklædt som hængeøre

Vi er de vilde kaniner...

(KANINERNE opdager JOSEFINE og STINE, der kommer frem fra deres skjul.)

Øh ... hej. JOSEFINE

Er det også vilde kaniner? BRIAN

Nej. KANIN 2

Hvem er I? KANIN 3

Hvad laver I her? KANIN 1

Vi troede ikke her boede nogen. STINE

Hvis I vil bz'e lejligheden, så kan I godt glemme det. KANIN 1

Vi bz'ede først! KANIN 2

Ja! KANIN 3

Vi vil ikke besætte noget. JOSEFINE

Nej, det vil vi altså ikke. STINE

KANIN 1

I ligner nu heller ikke bz'ere. Men hvad laver I så her, i De Vilde Kaniners Kongerige?

KANIN 2

Måske er de kommunistiske spioner.

KANIN 3

Eller måske er de spioner fra reklamebranchen, der skal finde ud af, hvordan de kommer ind i vores hoveder og hjernevasker os.

BRIAN

Eller også er de aliens der kommer fra en anden planet, for at inficere os med en grøn slim, der langsomt overtager vores kroppe, gør os til lydige zombier, får til at skyde hinanden, vælte regeringen og overtage hele Danmark.

KANIN 1

Helt ærlig, Brian.

BRIAN

Hvad?

KANIN 2

Vær lige lidt seriøs.

KANIN 3

Ja, Brian.

BRIAN

Undskyld.

JOSEFINE

Vi er altså ikke kommunistiske spioner eller aliens. Vi kommer fra /

STINE

/Du må ikke sige det!

JOSEFINE

Vi kommer fra fremtiden.

BRIAN

Fremtiden?

(KANINERNE kigger på hinanden.)

JOSEFINE

Vi ved ikke hvordan, men på en eller anden måde er vi blevet sendt tilbage i tiden. Vi kommer fra 2013.

KANIN 1

Sikke noget vrøvl, alle ved der ikke er nogen fremtid.

KANIN 1, 2 og 3

No future!

BRIAN

Ja! No future! Det siger punken selv!

STINE

Hvorfor skulle der ikke være nogen fremtid?

KANIN 1

Det er kun et spørgsmål om tid, før de grådige amerikanere eller de krigsgale russere kaster deres atomvåben, og så er hele verden totalt blæst væk!

JOSEFINE

Det bliver ikke kastet atomvåben, og der er faktisk en fremtid. Vi har selv levet den.

STINE

Josefine, måske er det bedst vi går.

JOSEFINE

Jeg synes, vi skal fortælle dem, hvad der vil ske.

STINE

Det tror jeg ikke er nogen god ide.

JOSEFINE

Hvorfor ikke? Det kan være det kan hjælpe dem.

BRIAN

Jeg vil faktisk gerne høre, hvad der kommer til at ske.

KANIN 2

Det vil jeg også.

KANIN 1

De kommer ikke fra fremtiden! Der er ingen fremtid!

KANIN 3

Hvad nu, hvis der er? Jeg mener, det kunne der jo godt være.

JOSEFINE

Jeg synes, vi skal fortælle dem det hele, så behøver de ikke at være bange.

KANIN 1

De Vilde Kaniner er ikke bange!

BRIAN

Jeg er faktisk lidt bange.

KANIN 2

Det er jeg også.

KANIN 3

Også mig.

KANIN 1

Det er for lamt det her. Kaniner! Vi smider dem ud! Nu!

BRIAN

Jeg vil høre, hvad hun har at sige.

KANIN 2 og 3

Ja!

KANIN 1

Fint! Så hyg jer! Lorte kaniner!

(KANIN 1 stormer arrigt ud af lejligheden.)

JOSEFINE

Er I klar?

KANIN 2, 3 og BRIAN

Ja!

STINE

Jeg synes stadigvæk, det er vildt dumt.

(STINE sætter sig surt ned i sofaen. JOSEFINE begynder at fortælle.)

JOSEFINE

Okay, vi begynder med ...

SCENE 9: FLUE-EFFEKTEN

(TIDSREJSENDE 3 går nervøst rundt i ring, og TIDSREJSENDE 4 sidder på jorden. TIDSREJSENDE 3 får øje på noget der flyver rundt i luften og stopper op og følger det med øjnene. Det er en flue. Den flyver hen og lander på ryggen af TIDSREJSENDE 4.)

Du? TIDSREJSENDE 3

Ja? TIDSREJSENDE 4

Rør dig ikke. TIDSREJSENDE 3

Hvorfor? TIDSREJSENDE 4

Rør dig ikke! TIDSREJSENDE 3

(TIDSREJSENDE 4 sidder helt stille.)

Hvad sker der? TIDSREJSENDE 4

Der sidder en flue på din ryg. TIDSREJSENDE 3

En flue? Og hvad så? TIDSREJSENDE 4

Lige nu er du i direkte kontakt med et væsen fra 1989, og den mindste indflydelse kan måske ændre alt ude i fremtiden. Det kan have katastrofale konsekvenser!

Det er bare en flue. TIDSREJSENDE 4

(TIDSREJSENDE 4 rejser sig op og fluen flyver væk.)

NEJ! TIDSREJSENDE 3

TIDSREJSENDE 4

Se selv. Vi er her endnu.

TIDSREJSENDE 3

Åh nej, åh nej, det skulle du ikke have gjort.

TIDSREJSENDE 4

Slap nu af.

TIDSREJSENDE 3

Slap af?! Slap af?!

TIDSREJSENDE 4

Ja, slap af.

TIDSREJSENDE 3

Du har lige ændret den flues liv, og nu er den blevet en helt anden flue, end den flue den skulle have været.

TIDSREJSENDE 4

Det kan godt være, men det er stadig bare en flue.

TIDSREJSENDE 3

Nu flyver den et sted hen, hvor den slet ikke skulle have været. Måske skulle den have været mod vest, og nu er den fløjet mod øst. Måske finder den en hundelort, som den sætter sig på. Den æder lidt, hygger sig, og så flyver den videre, men nu har der sat sig en speciel bæbakterie på dens ben. Fluen lander nu på kinden af en eller anden sindssyg 80'er rocker der kører rundt på en gigantisk Harley, og han er sådan en stor fed satan, der lever vildt usundt og æder hotdogs hele tiden, og fluens medbragte bæbakterie, er lige nøjagtig nok til at tippe rockerens hygiejniske vægtskål, så han bliver syg. Han hoster og snotter, og han burde ligge i sengen, men han er ligeglad, han skal da ud og køre på sin Harley. Så han kører af sted, men han er slet ikke opmærksom i trafikken, for han er jo syg, og BANG! Han fræser frontalt ind i en bil og chaufføren af den bil er en ung pige, som er på vej til fest. Den pige er din kommende mor, og hun skulle til den fest, hvor hun mødte din kommende far. Nu møder de aldrig hinanden, og du bliver aldrig født! Så det er bare en flue? Den flue har måske lige slået dig ihjel.

TIDSREJSENDE 4

Du ved slet ikke, om det er sådan det fungerer.

TIDSREJSENDE 3

Selvfølgelig er det sådan det fungerer. Har du ikke set Tilbage Til Fremtiden?

TIDSREJSENDE 4

Nej.

TIDSREJSENDE 3

Vores handlinger i fortiden har altid konsekvenser for fremtiden. Sådan er loven.

TIDSREJSENDE 4

Hvad hvis alt der er sket, bare sker igen? Hvad hvis fluen ender samme sted, som den gjorde første gang, og dens tur derhen bare bliver lidt anderledes.

TIDSREJSENDE 3

Det lyder for urealistisk.

TIDSREJSENDE 4

Og det er mere realistisk, at en flue skulle kunne forhindre mig i at blive født?

TIDSREJSENDE 3

Ja.

TIDSREJSENDE 4

Hvis du tænker sådan, så vil alt hvad vi gør have uoverskuelige konsekvenser.

(TIDSREJSENDE 3 stopper op og står helt stille.)

TIDSREJSENDE 3

Du har ret.

TIDSREJSENDE 4

Hvad laver du nu?

(TIDSREJSENDE 3 står helt stille.)

TIDSREJSENDE 3

Hvis jeg står helt stille, så kan jeg ikke ændre eller ødelægge noget.

TIDSREJSENDE 4

Du er ikke rigtig klog.

TIDSREJSENDE 3

Du må ikke røre dig. Den mindste bevægelse kan være katastrofal.

TIDSREJSENDE 4

Mener du sådan en bevægelse?

(TIDSREJSENDE 4 hopper på stedet og spjætter med arme og ben.)

TIDSREJSENDE 3

Nu har du måske lige ødelagt hele fremtids Danmark. Flot. Tillykke.

TIDSREJSENDE 4

Du bliver nødt til at tage dig sammen. Vi kan ikke blive her. Vi skal finde de andre.

TIDSREJSENDE 3

Jeg går ingen steder.

TIDSREJSENDE 4

Men det gør jeg altså.

TIDSREJSENDE 3

Vil du bare efterlade mig her?

TIDSREJSENDE 4

Ja, hvis du bare skal stå der og være en latterlig statue.

TIDSREJSENDE 3

Du forstår det ikke.

TIDSREJSENDE 4

Jeg forstår det udmærket. Du er bange.

TIDSREJSENDE 3

Jeg er ikke bange, jeg er ... forsigtig.

TIDSREJSENDE 4

Så siger vi det.

(TIDSREJSENDE 4 går, men TIDSREJSENDE 3 bliver stadig stående.)

TIDSREJSENDE 3

Vent! Du må ikke gå! Kom tilbage! Fint! Så gå med dig! Jeg har ikke brug for dig! Det bliver din egen undergang! Bare vent! For hver skridt du tager, ændrer du alt!

(TIDSREJSENDE 3 bliver stående, helt ubevægelig, han lukker øjnene, han tager en stor indånding, så kinderne bliver store og runde og han holder vejret.)

SCENE 10: HØJT ELEKTRISK LADEDE ATOMMASSER

(ROBERT og JULIE sidder på en bænk, og ser begge opgivende ud. Så hører de lyden af en summende flue, og de følger den begge med øjnene, som den flyver rundt i luften og lander til sidst oven på ROBERTS mave. ROBERT taler ned til fluen.)

ROBERT

Hej, lille flue. Kan du fortælle mig, hvordan jeg kommer tilbage til min egen tid?

(Fluen letter fra ROBERTS mave, og de følger den flyve væk.)

JULIE

Det kunne den vidst ikke.

ROBERT

Dumme flue.

JULIE

Jeg ved ikke, hvad vi skal gøre. Vi har været rundt i hele byen, og vi ledt overalt. Banegården, kirkegården, kirkerne, teateret, naturstien, Søndrecenteret, kasernen, rådhuset, posthuset, biblioteket, samtlige gader i midtbyen, vi har endda været nede ved Annexet, og vi har stadig ikke set skyggen af din bus.

ROBERT

Eller af nogen af de andre fra min klasse.

JULIE

Måske er du den eneste, der er rejst tilbage i tiden.

ROBERT

Eller også har vi bare ikke kigget de rigtige steder.

JULIE

Jeg ved ikke, hvor vi ellers kan lede.

ROBERT

Det er også ved at blive mørkt.

(Pause.)

JULIE

Vi kan danse!

ROBERT

Danse?

JULIE

Min far har altid sagt, at hvis man føler sig trist til mode, så skal man bare danse lidt.

ROBERT

Men her er ikke noget musik. Hvad skal vi danse til?

JULIE

Vi laver vores egen musik. Kom!

(JULIE tager ROBERT i hænderne og de begynder at danse, mens de laver deres egen musik. Til sidst griner de og bukker og nejer.)

ROBERT

Tak for dansen, frøken.

JULIE

Selv tak, min gode herre

(De sætter sig ned på bænken.)

ROBERT

Jeg fik i hvert fald varmen.

JULIE

Jeg er en rigtig dårlig helt.

ROBERT

Hvorfor siger du det?

JULIE

Jeg kan ikke hjælpe dig. Jeg er bare en dum og grim nørd.

ROBERT

Du er en nørd, men du er altså ikke dum eller grim.

JULIE

Tak.

ROBERT

Og du hjælper mig faktisk rigtig meget.

JULIE

Det ved jeg nu ikke.

ROBERT

Hvis det ikke havde været for dig, så havde jeg været helt alene nu.

JULIE

Det havde du nok.

ROBERT

Af alle steder jeg kunne vågne op, så var under din seng, klart det bedste sted.

JULIE

Du er sød.

ROBERT

Synes du?

JULIE

Ej, undskyld, jeg er total pinlig. Måske er det bare bedst jeg går.

ROBERT

Vent. Hvorfor?

JULIE

Jeg kan ikke hjælpe dig, Robert. Jeg kan ikke finde ud af noget.

(ROBERT og JULIE synger.)

SANG: NÆRMEST LYKKELIG TV-2 *(redigeret version)*

SANG: VENUS Anne Linnet *(redigeret version)*

ROBERT

Hvem sir det ikke er dig jeg vil ha
når det nu engang er kommet så vidt
dine hænder, dine bryster, dit ansigt, dine øjne
i det hele taget alt hvad der er dit
Hvad nu hvis det kun er dit hår som jeg syns
er umanerligt pænt sat op
eller måden som du henkastet flyder rundt omkring på
og elsker og aldrig kan få nok

Hva nu hvis jeg ikke ved, præcis hva jeg gør
hva nu hvis du sir, det er helt i orden?

JULIE

Du har sat dig på tværs,
i mit indre univers, univers, univers,
du har sat dig på tværs i mit univers.

Når jeg kigger ind, kigger ind,
ka' jeg ikke se en pind, se en pind, se en pind,
du har sat dig på tværs i mit univers.

ROBERT

Hva så hvis du er flyttet ind i mine tanker
og jeg ikke kan få dig ud af mit blod
hvem sir det ikke er dig som gang på gang
overtræder færdselsloven inde i mit hoved
kører rundt og rundt
og så fuld fart over for rødt
Hvem sir jeg har det mindste imod
at bli kørt over når man lander så blødt

JULIE

Du har sat dig på tværs,
i mit indre univers, univers, univers,
du har sat dig på tværs i mit univers.

Når jeg kigger ind, kigger ind,
ka' jeg ikke se en pind, se en pind, se en pind,
du har sat dig på tværs i mit univers.

ROBERT

Hva nu hvis jeg ikke ved, præcis hva jeg gør
hva nu hvis du sir, det er helt i orden

JULIE

Er vi så ikke nærmest lykkelige vi to?

ROBERT og JULIE

Du har sat dig på tværs,
i mit indre univers, univers, univers,
du har sat dig på tværs i mit univers.

Når jeg kigger ind, kigger ind,
ka' jeg ikke se en pind, se en pind, se en pind,
du har sat dig på tværs i mit univers.

(ROBERT og JULIE kommer hinanden i møde. De tager hinanden i hånden, men i samme øjeblik får de begge stød og trækker hænderne til sig.)

ROBERT

Jeg fik stød.

JULIE

Det gjorde jeg også.

ROBERT

Er det en dårlig ting?

JULIE

Nej, det er vidst meget almindeligt når to højt elektrisk ladede atommasser møder hinanden for første gang.

ROBERT

Okay.

JULIE

Faktisk er der total meget elektricitet i den menneskelige krop. Vores hjerner er stort set ikke andet end –

(ROBERT kysser JULIE.)

ROBERT

Jeg har haft lyst til at kysse dig, siden jeg så dig første gang.

JULIE

Det er bare noget du siger.

ROBERT

Det er rigtigt. Du stod der med dit lyssværd i din Star Wars pyjamas, og så vidste jeg det.

JULIE

Det er mærkeligt, for vi kender slet ikke hinanden. Jeg ved ingenting om dig, andet end at du hedder Robert og kommer fra fremtiden.

ROBERT

Jeg kan godt lide at høre musik, spise pizza, gå i biografen, spille computer, og så spiller jeg pænt meget fodbold.

JULIE

Du er måske en sportsnørd?

ROBERT

Det kan man vel godt kalde mig, men jeg synes ikke, der er noget galt i at være nørd.

JULIE

De andre piger i klassen driller mig altid med, at jeg er nørd.

ROBERT

De er bare misundelige.

JULIE

Tror du?

ROBERT

Selvfølgelig! Det er da fordi, de ikke ved noget om noget, og ville ønske de vidste ligeså meget om noget som dig.

(De kysser.)

JULIE

Jeg bliver nødt til at gå.

ROBERT

Var det et dårligt kys?

JULIE

Nej, nej, slet ikke, men jeg skal hjem og spise aftensmad, og hvis jeg ikke dukker op, så bliver mine forældre bekymret. Lad os mødes ved Rådhushaven, du ved, der -

ROBERT

Jeg ved godt, hvor det er.

JULIE

Jeg glæder mig til at se dig igen.

ROBERT

Skynd dig tilbage.

JULIE

Lov mig ikke at forsvinde imens.

ROBERT

Det lover jeg.

(JULIE løber ud.)

INTERMEDIUM

(Nyhedsindslag. Ordene "Breaking News" ruller hen over skærmen. REPORTEREN dukker op på skærmen. Nu kan man se "Annexet" i baggrunden, og KLASSELÆREREN og BUSCHAUFFØREN står der også. BUSCHAUFFØREN stirrer hele tiden ind i kameraet.)

REPORTER

Jeg står i Skive, foran den populære restauration Annexet. Det var i Skive, at en bus fyldt med gymnasielever for to uger siden, under en voldsom lynstorm, forsvandt sporløst. Politiets eftersøgning er fortsat i fuld gang, men indtil videre er der ikke dukket nogen nye spor op i sagen. Jeg har været så heldig at få fat i buschaufføren og elevernes klasselærer. Tak fordi, I ville tale med os.

KLASSELÆRER

Det var så lidt.

BUSCHAUFFØR

Jep.

REPORTER

Du er elevernes klasselærer. Kan du fortælle, hvad der skete?

KLASSELÆRER

Altså, vi havde parkeret bussen lige derover, og så gik vi ind for at betale for benzinen.

REPORTER

Så gik I begge to ind?

KLASSELÆRER

Det er korrekt.

REPORTER

Og hvad skete der så?

KLASSELÆRER

Vi gik bare og snakkede, og vi hørte godt nok, der var lidt bulder og torden udenfor, men det var ikke noget vi tænkte så meget over, for vejrudsigten havde godt nok lovet lidt buldervej.

REPORTER

Og hvad skete der så?

KLASSELÆRER

Vi betalte og da vi kom ud igen, så var de væk.

REPORTER

Bussen og alle eleverne?

KLASSELÆRER

Jeg forstår det virkelig ikke. Jeg håber bare ikke, der er sket dem noget.

REPORTER

Du er buschauffør. Har du nogensinde været ude for noget lignende før?

BUSCHAUFØR

Nej.

REPORTER

Hvordan har du det med det, som er sket?

BUSCHAUFØR

Dårligt.

REPORTER

Det er der ikke noget at sige til.

BUSCHAUFØR

Hej, mor.

(BUSCHAUFFØREN vinker ind i kameraet.)

REPORTER

Ja... okay... I skal have tak fordi, I ville tale med os.

KLASSELÆRER

Selv tak.

BUSCHAUFFØR

Jep.

REPORTER

Efter to uger er eleverne og bussen altså fortsat savnet. Hvad er der sket med eleverne? Vil vi finde dem igen? Der er stadig mange ubesvarede spørgsmål. Bliv hængende på kanalen, og vi vender tilbage med det samme vi har nyt i sagen.

SCENE 11: FØR DU FORSVANDT

(Rådhushaven, Skive. JULIE venter på ROBERT.)

SANG: ALL MY LOVE

ROCAZINO *(Redigeret version)*

Her er mørkt og varmt
Jeg går alene rundt for mig selv
Havernes duft
siver ud som tåge gennem hver en hæk

Mine tanker spiller bold
med ting jeg ikke helt forstår
jeg hører igen og igen
den sang vi dansed' til i dag:

All my love - I will give you, if you want
Og uden at få lov
holdt du mig tæt før du forsvandt...

Vi skal mødes her
hvor bilerne næsten ikke høres.
Det er blevet sent
mon du kommer?
Åh, bare du gør

Mine tanker spiller bold
med ting jeg ikke helt forstår
jeg nynner igen og igen
den sang vi dansed' til i dag:

All my love - I will give you, if you want
Og uden at få lov
holdt du mig tæt før du forsvandt

(JULIE sætter sig ned og kigger fra side til side. Hun er lige ved at give op, men så kommer ROBERT.)

ROBERT

Undskyld, jeg leder efter en nørd.

(JULIE løber hen og omfavner ROBERT.)

SCENE 12: UVENTET BESØG

(Et hjem i Skive. EMMA banker på hoveddøren og HENNING åbner op.)

Henning? EMMA

Ja. HENNING

(EMMA omfavner HENNING.)

Hvor er det dejligt at se dig. EMMA

Øh... hvem er du? HENNING

Jeg hedder Emma. Wow, hvor ser du ung ud. EMMA

Mine forældre er altså ikke hjemme. De er i byen. HENNING

Jeg er kommet for at se dig. EMMA

Kender vi hinanden? HENNING

Jeg kender i hvert fald dig, men du kender ikke mig. Ikke endnu i hvert fald. Må jeg komme indenfor? EMMA

Det ved jeg ikke rigtig. HENNING

Må jeg ikke nok? Bare et øjeblik? EMMA

Okay. Så et øjeblik. HENNING

(EMMA og HENNING går inden for.)

EMMA

Hvor er det utroligt.

HENNING

Hvad er utroligt?

EMMA

Det hele ligner så meget sig selv. Den stol der. Den står stadig hos farmor og farfar. Og uret! Det store gamle bornholmerur.

HENNING

Det er ikke gammelt. De har lige købt det.

EMMA

Jeg kan godt sige dig, jeg har lyttet til det pendul mange gange. Tik tak, tik tak, tik tak. Jeg ved ikke hvorfor, men det har altid beroliget mig.

HENNING

Undskyld, men hvad vil du her?

EMMA

Jeg ville se, om jeg kunne finde dig, og det kunne jeg.

HENNING

Og hvad vil du så med mig?

EMMA

Jeg vil ... jeg ved det ikke rigtigt. Jeg vil måske bare tale lidt. Kender du en, der hedder Louise?

HENNING

Det er min kæreste.

EMMA

Jeg vidste ikke, I blev kærester så unge.

HENNING

Øh... jo. Kender du hende?

EMMA

Elsker du hende?

HENNING

Det her er altså for mærkeligt. Du kommer og stiller en masse spørgsmål, og jeg aner ikke, hvem du er.

EMMA

Det forstår jeg godt, men jeg ved ikke, hvor meget jeg må fortælle dig.

HENNING

Er det noget om Louise? Har hun sagt noget til dig?

EMMA

Nej, nej, det er slet ikke sådan noget.

HENNING

Hvad er det så?

EMMA

Må jeg få et glas vand?

HENNING

Det må du vel godt. To sekunder.

(HENNING går ud efter vand. EMMA er lige ved at forlade huset, men hun vender tilbage. HENNING kommer ind igen med et glas vand.)

EMMA

Tak.

HENNING

Det var så lidt.

(EMMA drikker lidt vand.)

EMMA

Må jeg fortælle dig en historie?

HENNING

Det må du vel.

EMMA

Der var engang en mand og en kvinde som blev gift og fik en datter. De tre havde en dejlig lille familie. De boede i et flot hus, og da pigen blev gammel nok, så de Disney Sjov hver fredag, spiste slik og hyggede sig. Så blev kvinden gravid, og pigen glædede sig helt vildt til hun skulle have en lillesøster. Men så en fredag aften, hvor de alle sammen skulle se Disney Sjov, så havde mor og far glemt at købe slik til pigen. Hun blev så sur, at hun skreg og stampede i gulvet og forlangte at få noget slik. Så mor og far kørte til købmanden for at købe slik til pigen, der blev derhjemme og surmulede. Men mor og far kom aldrig tilbage, for en lastbil kørte lige hen over dem.

HENNING

Døde de begge to?

EMMA

De blev dræbt på stedet, og pigen blev adopteret af en anden familie. Den anden familie var sød og kærlig, og selvom pigen havde det dårligt så passede de godt på hende og elskede hende. Med tiden følte hun også, hun havde fået en ny familie. Men selvfølgelig savnede hun stadig sin gamle familie.

HENNING

Det er en trist historie.

EMMA

Hvis nu den pige fik chancen for at rejse tilbage i tiden og møde sin far eller sin mor, som ung, ville hun så fortælle dem, hvad der ville ske, så det ikke skulle ske igen? Hvis hun fortalte dem, hvad der ville ske, så ville hun jo ikke få den anden familie, som også var en dejlig familie, men så ville hendes første familie heller ikke dø.

HENNING

Det er et svært spørgsmål.

EMMA

Det synes jeg også. Men hvad ville du gøre? Ville du fortælle det til dem?

HENNING

At de vil dø i en bilulykke?

EMMA

Fortælle dem det hele, hvornår og hvordan det sker, så de kan sørge for at undgå det.

(Pause.)

HENNING

Det tror jeg ikke, jeg ville.

EMMA

Hvorfor ikke?

HENNING

Det virker bare ... forkert. Jeg mener, der sker vel det, som skal ske. Som du selv sagde, så havde pigen aldrig fået den anden gode familie, hvis ikke den første familie var død.

EMMA

Det er derfor, det er så svært.

Er det noget du har set i en film? HENNING

Det kan man godt sige. EMMA

Spændende. HENNING

(Pause.)

Undskyld. EMMA

(EMMA omfavner HENNING.)

Hvorfor siger du undskyld? HENNING

(EMMA giver vandglasset til HENNING.)

Tak for vand. EMMA

Selv tak. HENNING

Farvel, Henning. EMMA

Farvel. HENNING

(Inden EMMA når helt ud, stopper hun op og vender sig om.)

Hils Louise, og sig at ... jeg elsker jer begge to. Meget højt. EMMA

(EMMA går ud. HENNING står tilbage med det tomme glas i hånden og kigger forundret efter hende.)

SCENE 13: JONATHAN

(JONATHAN går alene rundt i natten.)

SANG: JONATHAN

Back to Back

Jonathan har ingen venner
Han lever for sig selv
Dagen går med tunge skridt
Mod dybet i hans sjæl
Og pigen skrev det sidste brev
Det var midt i maj
Sommeren blev så kold i år
Og mågerne skreg

Jonathan bor til leje
På værelse hos en bekendt
Der altid har besøg om natten
Når han kommer hjem
Og når han lægger sig i sengen
Stille falder hen, ja
Så ligger han og drømmer om
At livet er hans ven

Jonathan giv aldrig op
Glem de nederlag
For kærligheden finder vej
Det sker for dig en dag
Jonathan giv aldrig op
Det sker jo nok engang
At verden ser din ensomhed
Og sommeren bli'r lang

Jonathan har ingen far
Og mor hun smed ham ud
I skolen var der ingen hjælp
Nu lever han som bud
Og Jonathan har ingen venner
Lever for sig selv
Dagen går med tunge skridt
Mod dybet i hans sjæl
(Omkvæd...)

(Pludselig kommer DEN FORTABTE løbende og styrter direkte ind i JONATHAN, så de begge to vælter omkuld på jorden.)

DEN FORTABTE

Undskyld, jeg ... jeg så dig ikke, før det var for sent.

JONATHAN

Det er også mørkt. Skete der noget?

DEN FORTABTE

Det tror jeg ikke. Hvad med dig?

JONATHAN

Jeg har det fint. Lad mig hjælpe dig op.

DEN FORTABTE

Tak.

JONATHAN

Jeg hedder Jonathan.

DEN FORTABTE

Hej, Jonathan.

JONATHAN

Jeg har ikke set dig før.

DEN FORTABTE

Jeg tror, jeg er faret vild.

JONATHAN

Jeg vil gerne hjælpe dig.

DEN FORTABTE

Det tror jeg ikke du kan.

JONATHAN

Nå, okay.

(JONATHAN skal til at gå.)

DEN FORTABTE

Men du må gerne prøve.

(JONATHAN stopper op, og han går tilbage til DEN FORTABTE.)

SCENE 14: TIME-CROSSED LOVERS

(ROBERT og JULIE går sammen gennem natten, hånd i hånd, og de kommer til en bænk, hvor de sætter sig ned.)

JULIE

Der er mange stjerner, hva?

ROBERT

Pænt mange.

JULIE

Jeg kan godt lide dem. De beroliger mig.

ROBERT

Beroliger dig?

JULIE

De minder mig om, der er noget større, og noget mere end alt det hernede.

ROBERT

Du mener rumskibe, jedis med lyssværd og mærkelige dæmonrumvæsner?

JULIE

Selvfølgelig ikke, dit fjols.

ROBERT

Jeg synes, de kan være lidt uhyggelige. Altså stjernerne.

JULIE

Uhyggelige? Det er bare store brændende masser af gas.

ROBERT

Det kan godt være, men de får mig stadig til at føle mig lille og ubetydelig.

JULIE

Jeg synes ikke, du er lille og ubetydelig.

ROBERT

Det er du heller ikke.

JULIE

Du er jo fra fremtiden, så du er ret...

ROBERT

Awesome.

JULIE

Awesome? Er det sådan et fremtidsudtryk?

ROBERT

Det kan man vel godt kalde det. Det betyder at noget er pænt nice. Altså sejt.

JULIE

Lidt ligesom kodyl fedt.

(De kigger op på stjernerne.)

ROBERT

Tænk sig, tilbage i min tid, er du dobbelt så gammel som mig.

JULIE

Vil du stadig synes, jeg er sød? Du ved, selvom jeg er gammel?

ROBERT

Selvfølgelig, men ...

JULIE

Men hvad?!

ROBERT

Men jeg vil helst have dig, nøjagtig som du er lige nu og her.

JULIE

Hvorfor? Tror du jeg bliver grim i fremtiden?

ROBERT

Nej, nej, du er bare perfekt lige nu.

JULIE

Det må du ikke sige. Ingen er perfekte.

ROBERT

Nej, men det her øjeblik. Det er bare ...

JULIE

Awesome?

ROBERT

Kodyl fedt.

JULIE

Det synes jeg også.

ROBERT

Jeg ville ønske, vi bare kunne blive i det her øjeblik for evigt.

(JULIE knuger sig ind til ROBERT.)

JULIE

Du må ikke tage tilbage til din egen tid.

ROBERT

Jeg ved ikke, om jeg har noget valg.

JULIE

Men jeg vil ikke være hver for sig.

ROBERT

Det vil jeg heller ikke, men lad os nu bare nyde det, i stedet for at tænke så meget.

JULIE

Du har ret.

(De kysser.)

JULIE

Tænk, hvis du har mødt mig i fremtiden uden at vide det. Her i Skive. Måske har vi endda talt sammen.

ROBERT

Måske.

JULIE

Det kan være, det er skæbnen, at vi skal være sammen. Du ved, som om det står skrevet i stjernerne.

ROBERT

Jeg ved ikke, om jeg tror på skæbnen.

JULIE

Det gør jeg.

ROBERT

Men jeg tror, man laver sin egen skæbne.

JULIE

Det kan godt være, jeg har det bare som om jeg har kendt dig i helt vildt lang tid, også selvom vi lige har mødt hinanden.

ROBERT

Sådan har jeg det også.

JULIE

Det er syret.

ROBERT

Meget.

(De kigger op på stjernerne.)

JULIE

Vil du love mig noget?

ROBERT

Hvad som helst.

JULIE

Hvis du skulle komme tilbage til fremtiden, vil du så ikke love at finde mig. Også selvom jeg er vildt gammel og grim.

ROBERT

Du bliver ikke gammel og grim.

JULIE

Vil du love at finde mig?

ROBERT

Det lover jeg.

(De kysser.)

JULIE

Jeg synes, det er svært.

ROBERT

Hvad er svært?

JULIE

At slappe af, når jeg hele tiden tænker på, at du kan forsvinde hvert øjeblik.

ROBERT

Jeg tror ikke, jeg forsvinder foreløbigt.

JULIE

Men det ved du ikke. Lige pludselig kan det hele være ovre, og så er du tilbage i din egen tid, og så står jeg her helt alene og skal vente totalt mange år på at se dig igen. Tiden er irriterende, for når man gerne vil have den går langsomt, så går den hurtigt.

ROBERT

Og når man gerne vil have den skal gå hurtigt, så går den vildt langsomt.

(De synger.)

SANG: EFTERÅR

Ray Dee Ohh (*redigeret version*)

Den sidste sol har gemt sig
I dit blik.

Og tiden går
Forbi os, før vi ved det,
Er vi væk.

Og jeg føler kun
En længsel i mit bryst.
Kom og ta' mig ind til dig.
Kom og gi' mig al din trøst.

Gi' mig dine drømme,
Gi' mig bare en,
Gi' mig lidt af livet,
Gi' mig noget at tænke på.

Gi' mig dine drømme,
Gi' mig bare en,
Gi' mig lidt af livet,
Gi' mig noget at tænke på,
Før det' for sent.

Efterår
Og mørket falder ind
I dine ord.

Og tiden går,

Vi venter, og vi håber,
Og vi tror.

Men jeg føler mig
Så underlig forladt,
For jeg kunne miste alt
I denne stille nat.

Gi' mig dine drømme,
Gi' mig bare en,
Gi' mig lidt af livet,
Ta' og gi' mig noget at tænke på.

Gi' mig dine drømme,
Gi' mig bare en,
Gi' mig lidt af livet,
Ta' og gi' mig noget at tænke på.

Gi' mig dine drømme,
Gi' mig bare en,
Gi' mig lidt af livet,
Gi' mig noget at tænke på,
Før det' for sent.

Og jeg føler, jeg ku' miste alt
I denne stille nat.

(ROBERT tager JULIE i hånden.)

Kom! ROBERT

Hvad skal vi? JULIE

Alt muligt! ROBERT

Hvad mener du med alt muligt?! JULIE

Først skal vi hyle mod månen og stjernerne som ulve! ROBERT

JULIE

Du er skør.

ROBERT

Hyl med mig!

(JULIE og ROBERT hylér begge mod månen og stjernerne.)

JULIE

Og hvad så nu?

ROBERT

Nu skal vi løbe, vi skal opleve, vi skal elske, danse, synge og grine hele natten!

JULIE

Det lyder som en god plan.

ROBERT

For du har ret.

JULIE

Har jeg?

ROBERT

Det hele kan forsvinde hvert øjeblik, så hvorfor ikke bare nyde det, mens vi har det?

JULIE

Uden at tænke på fremtiden.

ROBERT

Vi lever den samme drøm lige nu og her. Os to.

JULIE

Til en af os vågner.

ROBERT

Til en af os vågner.

(ROBERT og JULIE løber ud hånd i hånd.)

SCENE 15: TOP HEMMELIG FREMTIDSTING

(På et diskotek i Skive. METTE danser til musikken. ANDERS kommer ind på dansegulvet og får øje på METTE. Han danser til musikken og bevæger sig hen mod METTE. Hun danser lidt væk fra ham, men han danser bare efter hende. Han prøver at komme i kontakt med hende.)

Jeg hedder Anders!

ANDERS

Fedest!

METTE

Du er god til at danse!

ANDERS

Tak!

METTE

Hvad synes du om min dans?!

ANDERS

Den er mærkelig!

METTE

Det er fordi, jeg kommer fra fremtiden!

ANDERS

Hvad?!

METTE

Jeg kommer fra fremtiden!

ANDERS

(METTE griner.)

Er du på crack?!

METTE

Nej, nej, det er seriøst!

ANDERS

Har man ikke nogen tøjsmag i fremtiden?!

METTE

ANDERS
Vil du ikke med ud og trække noget luft?!

METTE
Nej, tak! Jeg danser!

ANDERS
Kom nu!

METTE
Hvorfor?!

ANDERS
Fordi jeg kommer fra fremtiden!

METTE
Nej, du gør ikke!

ANDERS
Jeg kan bevise det!

METTE
Kan du?!

ANDERS
Ja! Jeg sværger!

METTE
Fint! Så bevis det!

(METTE tager ANDERS hånd, og ANDERS trækker hende med væk fra dansegulvet, udenfor og væk fra musikken.)

ANDERS
Det er godt med noget luft.

METTE
Jeg sveder også kodylt meget.

(Noget hylér i det fjerne.)

ANDERS
Hørte du det? Det lød som nogen der hylede.

METTE

Der er altid nogen der huler i Skive. Har du en cigaret?

ANDERS

Jeg ryger ikke. Min mor ville slå mig ihjel, hvis jeg røg.

METTE

Sig til hende, hun skal slappe lidt af. Det er bare cigaretter.

ANDERS

Du er nice.

(ANDERS læner sig ind mod METTE, som om han vil kysse hende, men METTE trækker sig hurtigt væk.)

METTE

Du sagde, du kunne bevise, du kom fra fremtiden.

ANDERS

Det kan jeg også, men det koster et kys.

METTE

Et kys?! Det sagde du ikke noget om før!

ANDERS

Hvis jeg skal vise dig min tophemmelige fremtidsting, så skal du give mig et kys.

METTE

Hvordan ved jeg, den er fra fremtiden og det ikke bare er noget du selv har lavet?

ANDERS

Tro mig, når du ser min tophemmelige fremtidsting, så er du ikke i tvivl

METTE

Okay ... et kys på kinden.

ANDERS

Det *skal* være et kys på munden med tunge.

METTE

Med tunge?! Aldrig i livet.

ANDERS

Med tunge, ellers ingen deal.

(Pause.)

METTE

Okay, kys på munden, men uden tunge.

ANDERS

Med tunge.

(Pause.)

METTE

Okay, okay, kys på munden med tunge, men kun, hvis det er en ægte top hemmelig fremtidsting!

ANDERS

Selvfølgelig.

METTE

Så lad mig se den.

ANDERS

Luk øjnene.

METTE

Hvorfor?

ANDERS

Luk dem nu bare.

METTE

Hvor er det herre besværligt.

(METTE lukker øjnene.)

ANDERS

Men du må love, ikke sige til nogen som helst, hvad du har set, for det kan have katastrofale følger for hele universet og rum og tid, og alt eksistens som vi kender det!

METTE

Ja, ja, det lover jeg.

(ANDERS tager sin smartphone op af lommen. Han holder den op foran METTE og tager et billede af hende. METTE hører lyden og åbner øjnene.)

METTE

Hvad var det for en lyd?

ANDERS

Jeg tog et billede af dig. Se.

(ANDERS viser hende billedet på sin smartphone.)

METTE

Wow... hvor er det herre tech agtigt. Hvad er det?

ANDERS*(hvisker hemmelighedsfuldt)*

Det er en smartphone. Den kan ringe til folk, og den kan tage billeder, og den kan spille musik, og man kan gå på Facebook.

METTE

Hvad er Facebook?

ANDERS

Det er en lang historie, men hvad siger du så?

METTE

Wow...

ANDERS

En ægte top hemmelig fremtidsting.

METTE

Må jeg prøve den?

ANDERS

Du skylder mig et kys. Med tunge.

METTE

Nå, ja... det gør jeg vel...

ANDERS

Så kom med det.

METTE

Okay, men det bliver et hurtigt et.

(De kysser, usikkert og akavet.)

ANDERS

Jeg ved slet ikke, hvad du hedder.

Jeg hedder Mette. METTE

Sjovt, det hedder min mor også. ANDERS

Sjovt. METTE

(ANDERS ligner én der pludselig kommer i tanke om noget forfærdeligt.)

Øh ... hvor bor du? ANDERS

Jeg bor på Frederiksdal Allé. METTE

Ikke i nummer 10, vel? ANDERS

Jo, nummer 10. Hvor vidste du det fra? METTE

Hedder din far Henrik og din mor Lise? ANDERS

Kender du dem eller hvad? METTE

Åh nej. ANDERS

Hvad er der galt? METTE

Det her er aldrig sket! Aldrig! ANDERS

(ANDERS løber ud.)

Mette
Men jeg vil prøve din top hemmelige fremtidsting! METTE

SCENE 16: TO VEJE BLIVER TIL ÉN

(DE VILDE KANINERS kongerige. KANIN 2, 3, BRIAN og JOSEFINE sidder i en cirkel, mens STINE går utålmodigt rundt i lejligheden.)

KANIN 2

Det er simpelthen for syret.

KANIN 3

Det sker så mange ting, jeg slet ikke kunne have forestillet mig.

BRIAN

Bliver Danmark virkelig europamester i 92?

JOSEFINE

Jep.

BRIAN

Det havde jeg aldrig gættet.

KANIN 2

Og alle kommer til at have deres egen mobiltelefon?

KANIN 3

Og computer?

JOSEFINE

Stort set alle i hele Danmark.

BRIAN

Det lyder som en ret fed fremtid.

KANIN 2

Og her gik vi rundt og troede, der slet ikke var nogen fremtid.

KANIN 3

Jeg føler mig slet ikke som en vild kanin længere.

KANIN 2

Jeg føler mig også mere som en tam kanin.

BRIAN

De Tamme Kaniner.

(KANIN 2, 3 og BRIAN synger.)

SANG: 80ERNES BOHEME

Sebastian

Engang troede du, du ku' bli' fri for andres virkelighed
og køre karrieren uden at fejle
Angsten æder sjælene og du får ingen ro og fred
du er så fuld af splinter fra de knuste spejle
nu går du bare
frem og tilbage ude og inde en uro i kroppen længsel i sindet
pludselig væk igen og 80'ernes boheme (bo – he – me)
har kun sig selv og sit vanvid.

Mal dit liv design dig selv, hvis du ender splittergal
kan det tage 100 år før de forstår dig
Billedet er kampen, kunsten at turde tænke selv
og du tænker på hvorhen "Den nye bølge" får dig
og følger strømmen
frem og tilbage ude og inde uro i kroppen længsel i sindet
pludselig væk igen og 80'ernes boheme (bo – he – me)
har kun sig selv og sit vanvid

Frygten for at nå de fyrres "frivillige" hjernedød
gør dig lidt mere panisk i din mening.
Daglige elektrochok giver dig stof og stød på stød
du ender som en rullende og grå forstening
vi ruller bare
frem og tilbage ude og inde en uro i kroppen længsel i sindet
pludselig væk igen og 80'ernes boheme ((bo – he – me)
har kun sig selv og sit vanvid

(KANINERNE og BRIAN sætter sig alle opgivende ned i sofaen.)

BRIAN

Hvis der er sådan en fed fremtid, så er der vel ikke nogen grund til at være trist.

KANIN 2

Det er der vel egentlig ikke.

KANIN 3

Jeg vil gerne være en del af den fremtid.

KANIN 2

Også mig.

BRIAN

Det samme her.

STINE

Det vil jeg faktisk også gerne, Josefine! Jeg synes, vi skal se at komme væk herfra.

JOSEFINE

Der er altså også en del nederen ting ved fremtiden.

KANIN 2

Er der?

KANIN 3

Hvad for nogen ting?

BRIAN

Lever der muterede misfostre under jorden, som snupper og æder mennesker når det bliver mørkt?

KANIN 2

Hold nu kæft, Brian.

KANIN 3

Du ser seriøst alt for mange film.

JOSEFINE

I fremtiden er der rigtig mange arbejdsløse, og politikerne gør ikke noget for at hjælpe dem, for de har travlt med at få stemmer og være populære. Der er også rigtig mange som er ensomme, fordi alle sidder foran deres computere, eller sidder med snuden ned i deres smartphones, ipads eller spillemaskiner. Og hvis du ikke går i det nyeste og rigtige tøj, så er der ingen der gider tale med dig, så bliver du mobbet og holdt uden for, også selvom du slet ikke har gjort noget forkert.

KANIN 2

Det lyder faktisk meget ligesom vores tid.

KANIN 3

Bortset fra det, med de der smarte elektroniske dimser.

JOSEFINE

De voksne presser hele tiden én til at få uddannelse og job, men alle vil jo have en uddannelse og alle vil have et job, og så er der ikke plads til nogen. Hvad skal man så gøre? Hvorfor er det så forfærdeligt, at man ikke ved, hvad man vil være?

(Pause.)

STINE

Josefine? Er du ok?

JOSEFINE

Jeg vil ikke med tilbage.

STINE

Hvad mener du? Du kan da ikke blive her?

JOSEFINE

Jeg mener det.

STINE

Nej, du gør ikke.

JOSEFINE

Bliv sammen med mig.

STINE

Vi kan ikke blive i 80'erne, det ved du godt.

JOSEFINE

Hvorfor? Der er ingen, der tvinger os til at tage tilbage.

STINE

Hvad med mor og far? De bliver kede af det, når vi ikke kommer hjem.

JOSEFINE

De har alligevel så travlt med alt muligt, så de lægger sikkert ikke engang mærke til det.

STINE

Selvfølgelig lægger de mærke til det.

JOSEFINE

De tænker kun på sig selv, og på at deres børn ikke skal blive totale fiaskoer. De vil hellere have ingen børn end fiaskobørn.

STINE

Josefine, jeg er din storesøster, og jeg bestemmer, at du kommer med mig, lige nu!

JOSEFINE

Men vi kan starte på en frisk. Forsøge forfra.

STINE

Jeg vil ikke forsøge forfra. Jeg vil hjem. Hjem til mit værelse, til mor og til far.

JOSEFINE

Det vil jeg ikke.

STINE

Hold nu op.

JOSEFINE

Nu har jeg fået en ny chance, og den vil jeg ikke gå glip af.

STINE

Hvem siger, det ikke vil blive det samme? Og hvordan vil du klare dig her uden noget som helst?

JOSEFINE

Jeg kan godt klare mig selv.

STINE

Kan du det?

JOSEFINE

Selvfølgelig, jeg er ikke dum.

STINE

Det ved jeg godt, du ikke er, men /

JOSEFINE

/ men det nytter ikke noget, Stine. Jeg har besluttet mig.

STINE

Du er ikke rigtig klog.

JOSEFINE

Måske ikke.

STINE

Og hvad så med mig?

JOSEFINE

Hvad mener du?

STINE

Jeg kommer sgu da til at savne dig helt vildt.

JOSEFINE

I lige måde.

STINE

Hvem skal jeg så se dårlige reality programmer med?

BRIAN

Hvad er et reality program?

KANIN 2

Jeg ved det ikke.

KANIN 3

Måske er det sådan et, hvor man laver om på virkeligheden.

STINE

Og hvem skal jeg sladre med, om alle de dumme drenge og piger?

(Pause.)

JOSEFINE

Med mig selvfølgelig.

STINE

Men du er der jo ikke, Josefine.

JOSEFINE

Det er jeg faktisk.

STINE

Jeg forstår det ikke.

JOSEFINE

Når du kommer tilbage til vores tid, så er jeg der, men jeg er bare dobbelt så gammel som dig.

STINE

Det havde jeg slet ikke tænkt på.

(JOSEFINE griner.)

JOSEFINE

Så er du ikke længere ældre end mig med 14 sekunder, så er jeg ældre end dig med 14 år.

STINE

Det er du vel.

JOSEFINE

Men vi kan stadig sladre og se dårlige reality programmer sammen.

STINE

Lover du det?

JOSEFINE

Det lover jeg.

STINE

Mor og far får et flip, når de opdager, du lige pludselig er blevet gammel.

JOSEFINE

Hvis de opdager det.

(De griner.)

STINE

Pas godt på dig selv, og lad nu vær med at ændre alt muligt. Jeg vil stadig gerne blive født.

JOSEFINE

Jeg skal nok være forsigtig.

STINE

Jeg elsker dig, lille Josefine.

(De omfavner hinanden. STINE forlader lejligheden. JOSEFINE råber efter hende.)

JOSEFINE

Vi ses om 14 år! Lillesøster!

(JOSEFINE kigger på DE VILDE KANINER)

JOSEFINE

Hvad siger I så? Er der plads til en kanin mere?

SCENE 17: MAGI I LUFTEN

(ROBERT og JULIE ligger i græsset ved siden af hinanden, holder hinanden i hånden og kigger op på himlen.)

ROBERT *(Synger)*

Det er den dejligste morgen i hundrede år og jeg lever!

JULIE *(Synger)*

Det er den dejligste morgen i hundrede år og jeg lever!

ROBERT og JULIE *(Synger)*

Det er den dejligste morgen i hundrede år og jeg lever!

(De griner.)

JULIE

Tænk sig, natten allerede er væk.

ROBERT

Det er gået stærkt.

JULIE

Det har været dejligt.

ROBERT

Fantastisk.

(De kigger op på himlen.)

JULIE

Jeg har fået en ide.

ROBERT

Lad mig høre.

JULIE

En dag vil jeg åbne en lille hyggelig cafe her i Skive.

ROBERT

Hvad skal den hedde?

JULIE

Den skal hedde; "En bid af himlen."

ROBERT

Det er et flot navn.

JULIE

Det skal være sådan et sted, hvor alle kan komme og hygge sig og snakke, og det skal være vildt billigt.

ROBERT

Jeg vil gerne prøve din bid af himlen.

(De kigger op på himlen.)

JULIE

Jeg bryder mig ikke om de der skyer.

ROBERT

Der er også kommet mange af dem.

JULIE

De ser mørke og uhyggelige ud.

ROBERT

Det er godt, du har mig.

(ROBERT springer oven på JULIE.)

JULIE

Du maser mig!

ROBERT

Siger du, jeg er fed?!

JULIE

Fedesen federsen!

ROBERT

Du kan selv være fed!

(ROBERT kilder JULIE.)

JULIE

Okay, okay, du er ikke fed!

ROBERT

Det mente jeg også nok.

JULIE

Ved du hvad, Robert?

ROBERT

Nej.

JULIE

Du er min Skywalker.

ROBERT

Så må du være min Prinsesse.

JULIE

Kan du også mærke det?

ROBERT

Det tror jeg.

(De synger.)

SANG: MAGI I LUFTEN

Halberg Larsen *(redigeret version)*

SANG: DEN JEG ELSKER

Sanne Salomonsen *(redigeret version)*

JULIE

Jeg tror der er magi I luften
Er det fordi at du her
Jeg tror jeg blæser på fornuften
Er det fordi at du er her

ROBERT

Det var dig
Der sendte mig ud I galaksen
Det var dig
Der lig' som forstod at holde takten

JULIE

Ka' du huske sidste nat
Og du holdt så fast min skat
Gjorde mig besat

ROBERT og JULIE

Jeg tror der er magi i luften
Er det fordi at du her
Jeg tror jeg blæser på fornuften
Ka' du forstå mig når jeg siger
Jeg tror der er magi i luften
Er det fordi at du her
Jeg tror jeg blæser på fornuften
Ka' du forstå mig når jeg siger
Jeg tror der er magi i luften

(ROBERT og JULIE kommer helt tæt på hinanden.)

ROBERT og JULIE

den jeg elsker, den jeg elsker elsker jeg
den jeg elsker, den jeg elsker elsker jeg

ROBERT

men er det mig du elsker er det mig du holder af

JULIE og ROBERT

den jeg elsker, den jeg elsker elsker jeg
den jeg elsker, den jeg elsker elsker jeg

JULIE

men er det mig du elsker er det mig du holder af

JULIE og ROBERT

den jeg elsker, den jeg elsker elsker jeg
den jeg elsker, den jeg elsker elsker jeg
den jeg elsker, den jeg elsker elsker jeg

(De kysser. Pludselig hører de en fjern buldren.)

ROBERT

Åh nej.

JULIE

Hvad er det?

(De kigger begge op på himlen.)

ROBERT

Nu er hele himlen dækket.

JULIE

Jeg tror, der kommer en storm.

ROBERT

Det tror jeg også, men jeg tror ikke, det er hvilken som helst storm.

JULIE

Hvad mener du?

ROBERT

Det var de samme skyer, og den samme buldren der kom inden ... inden vi forsvandt fra vores egen tid.

JULIE

Tror du ...?

ROBERT

Det er ved at ske igen.

JULIE

Hvad skal vi gøre?

ROBERT

Jeg ved ikke, om vi kan gøre noget.

(Det buldrer igen i det fjerne, og det begynder at blæse op.)

JULIE

Men du må ikke forsvinde!

ROBERT

Jeg tror ikke, jeg har noget valg.

(JULIE kaster armene og ROBERT og holder ham tæt ind til sig.)

JULIE

Hvis vi holder fast nok, så kan det være du bliver, eller at jeg kommer med dig!

ROBERT

Men, Julie /

JULIE

/ Hold fast! Hold fast i mig!

(Under det næste, begynder den fjerne buldren at blive højere og højere og mere frekvent, og vinden tager til i styrke.)

ROBERT

Det går ikke, Julie.

JULIE

Hvad mener du?

ROBERT

Jeg kan ikke blive her, og du kan ikke tage med mig. Det ved du godt.

JULIE

Hvorfor ikke? Jeg troede, du elskede mig.

ROBERT

Det gør jeg også, men du kan ikke bare forlade din familie, og jeg kan ikke forlade min.

JULIE

Men ...

ROBERT

Vi har jo hele tiden vidst, at det her tidspunkt ville komme.

JULIE

Det ved jeg godt, jeg håbede bare at...

ROBERT

Det alligevel ikke kom.

JULIE

Ja.

ROBERT

Det gjorde jeg også.

JULIE

Jeg kommer til at savne dig så forfærdeligt meget.

ROBERT

Jeg kommer også til at savne dig, men jeg tror, det er bedst vi bliver i hver vores tid.

JULIE

Du har nok ret.

ROBERT

Det er trods alt der, vi hører hjemme.

JULIE

Det var dejligt så længe det varede.

ROBERT

Det var fantastisk.

(Stormen bliver voldsommere, lysglimt, høje brag og hårde vindstød.)

JULIE

Lov mig, du finder mig, når du kommer tilbage?! Også selvom jeg er vildt gammel!

ROBERT

Det lover jeg!

JULIE

Jeg vil aldrig glemme dig, Robert, min Skywalker!

ROBERT

Og jeg vil aldrig glemme dig, Julie, min prinsesse!

(Der lyder et kæmpe brag.)

JULIE

Se dem der kommer løbende der!

ROBERT

Det er de andre fra min klasse!

JULIE

Så fandt I alligevel hinanden!

ROBERT

Du må hellere komme væk herfra, inden det er for sent!

(JULIE omfavner ROBERT og giver ham et kys.)

JULIE

Tak!

(JULIE løber ud. Stormvejret bliver voldsommere og voldsommere, og ROBERT får svære og svære ved at stå fast, og så lyder der et kæmpe brag efterfulgt af et stort og skarpt lysglimt.)

SCENE 18: EFTER STORMEN

*(Stilhed. ROBERT og alle de andre TIDSREJSENDE ligger spredt rundt omkring på en mark. De er alle bevidstløse.
De alle vågner langsomt, én efter én. De kigger ned ad sig selv, på hinanden og deres omgivelser.
De kommer på benene.
De synger.)*

SANG: STILLE FØR STORM

Sebastian

Her er så stille nu
Men indeni os
Er der ingen ro
Et er et søkort at forstå
Vi rejser bort
Uden at sige noget
Så vidt vi ved
Er himlen blå
Og kursen kap det gode håb

Her er så stille nu
Og denne hvisken
Tar kun stille form
Ligesom stilhed før en storm
Er sikker på
At råbet bliver enormt
Så vidt vi ved
Er himlen blå
Og kursen kap det gode håb

EPILOG

*(NYHEDSINDSLAG: ordene "Breaking News" ruller hen over skærmen.
REPORTEREN kommer frem på skærmen. I baggrunden kan man nu se en
mark fyldt med gymnasieeleverne og politiet.)*

REPORTEREN

Efter tre uger med intensive eftersøgninger er eleverne fra Skive Gymnasium omsider fundet igen. For kun en time siden, ringede en landmand til politiet og meddelte, at der løb en masse forvirrede unge mennesker rundt ude på hans mark. Det er de unge, som I nu kan se bag mig på denne mark, som ligger lidt uden for Skive. Der er dog stadig ingen spor af bussen, og politiet er nu i fuld gang med at afhøre de mange gymnasieelever, og – kom! Følg med mig! Hurtigt!

(Kameraet følger efter REPORTEREN, der løber hen til STINE.)

REPORTEREN

Undskyld, er du en af eleverne? Må jeg stille dig et par spørgsmål?

STINE

Øh ... ja, men /

REPORTEREN

/Kan du fortælle os, hvor I alle sammen har været henne?

STINE

Ja, vi var i Skive ... i år... i år 1989.

REPORTEREN

Meget morsomt, men hvor var I virkelig henne?

STINE

Ved du hvad, det er en pænt lang historie, og jeg har faktisk ikke tid lige nu.

REPORTEREN

Du har sikkert travlt med at komme hjem til din familie, ikke sandt?

STINE

Jeg skal finde min tvillingsøster.

REPORTEREN

Din tvillingsøster?

STINE

Nej, vent ... nu er hun faktisk min storesøster.

REPORTEREN

Storesøster? Hvad mener du?

STINE

Undskyld, men jeg har en del jeg skal have indhentet.

(STINE smiler og skynder sig videre.)

REPORTEREN

Vent! Jeg har flere spørgsmål!

(Kameraet følger STINE, der råber bagud.)

STINE

Jeg har ikke tid!

SLUT